

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24	Utgitt 26 juni	1948
	Innhold.	Side
Forskr. for behandling og pakking av hvalkjett		498
Skr. om bruk av jordlovens § 55 i Nesna		502
» om fredning av tiur m. v. i Vest-Agder		504
» om gebyrer for kontroll med elektr. gjerdeapparater m. v.		504
» om løyve til å nytte gift til fangst av rovdyr i Samnanger		504
» om endr. av bygningsforskr. av 6 oktober 1928		504
» om ny politivedtekt for Sandar		511
» om endr. av § 3 i vedtekten om off. forestillinger for Oslo		516
» om felling av mår i Vest-Agder		517
» om endr. av avgiftene for bruk av Sandnes off. slaktehus		517
» om enerett til omsetning m. v. av makrell for Norges Makrell- lag S/L		517
» om at bygnings- og brannloven gjøres gjeldende for et område av Lårdal		518
Fiskereglene for Oslo m. fl. kommuner		518
Lov om endringer i forsorgslovgivningen		520
» om forlenget gyldighet av midlert. lov om avståing av bruks- rett til husrom		521
» om endr. i lov om tømmermåling		522
» om endr. i lov om aldersgrenser for fastlønt militært befall		522
» om endr. i lov om syketrygd		523
» om høve til å drive visse handverk utan å fylle vilkåri etter handverkslovi		524
» om midlert. endr. i lov om fangst av hval		525
» inneh. særregler om skatteligningen for 1948—49 i Kr.sund og visse distrikter i Nord-Troms og Finnmark		525
Midlert. lov om erstatning til norske sjømenn som ble tatt til fange eller internert av fienden u. tjeneste på fremmede skip m. v. u. krigen 1940—45		526
Kunngj. om avgift av apotekenes omsetn.		528
» om avgift på brennevin (sprit) og reseptblanketter		530
Res. om utvidelse av kjøpstaden Larviks grenser		530
» om avgift av hvaloljeproduksjonen 1947—48		533

1 juni.

Forskrifter for behandling og pakking av hvalkjøtt.

(Fastsett av Industridepartementet med hjemmel i lov om fangst av hval av 16 juni 1939 § 3 og kongelig resolusjon av 30 april 1948.)

Kap. I. Alminnelige bestemmelser.

§ 1. Hvalkjøtt som skal omsettes skal være behandlet og pakket i samsvar med disse forskrifter.

§ 2. Alle pakker av hvalkjøtt skal være godkjent av Industridepartementet. Meddelt godkjenning kan trekkes tilbake når bruk, arbeidslokale m. v. eller behandlingen av hvalkjøttet på vedkommende pakkersted ikke tilfredsstiller de krav som er fastsatt i disse forskrifter.

De som er godkjent skal føre dagbok på anordnet skjema. De godkjente pakkere vil bli tildelt særskilte pakkernummere.

§ 3. Hvalfangere og enhver som skal behandle eller pakke hvalkjøtt er forpliktet til å rette seg etter de anvisninger og pålegg som gis av hvalfangstkontrollen eller av Industridepartementets Fangstkontor.

Kap. II. Blodtapping, åpning og sleping av hval.

§ 4. All hval som blir slept til land for opparbeiding, skal snarest mulig etter avliveningen tappes for blod ved åpning av de store blodkar like foran sveiven.

§ 5. Dersom småhval skal slepes før flensingen, bør bukveggen åpnes. Storhval åpnes straks med et minst 2 meter langt snitt i bukveggen slik at innvoller fjernes under slepingen og sjøvannet kan spyle bukhulen.

§ 6. Slepetiden må være kortest mulig. Under oppblåsing må luft fra startflasker, som er fylt fra motorsylinder, ikke brukes.

Kap. III. Opparbeiding av hvalen ombord.

§ 7. De utskårne kjøttstykker legges på dekket på rister av høvlet materiale til avkjøling til lufttemperatur er nådd. Så lenge kjøttet ligger på ristene skal det være dekket av presenning anbragt slik at det blir rikelig luftsirkulasjon mellom kjøtt og presenning.

§ 8. Skal kjøttet ises i rommet, legges først et lag is som underlag slik at blodvannet kan renne av. Kjøttet legges deretter lagvis med is. Ising kan unnlates dersom kjøttet ankommer til pakkersted innen 12 timer etter flensingen.

§ 9. Når hvalen er opparbeidet, skal restene fjernes fra fartøyet. Spekk, hjerte, lever, tunge og bein må holdes godt atskilt fra kjøttet. Harpunkjøtt skal straks utskjæres og kastes over bord.

§ 10. Etter opparbeiding av hvalen ombord skal dekket spyles 1 juni grundig med rent vann og alle redskaper omhyggelig rengjøres med varmt sodavann. Dersom kjøttet ises og pakkes i rommet, må dette være grundig rengjort. Hvis en last kondemneres på grunn av bederelse, må rommet dessuten desinfiseres med klorholdig middel. All tråkk i kjøttet må unngås. Kjøttet må beskyttes mot enhver forurensning.

§ 11. Kjøttet bør snarest mulig bringes til pakkersted for utskjæring.

Kap. IV. Opparbeiding av hvalen i land.

§ 12. Flensingen skal påbegynnes så snart hvalen er bragt til lands.

§ 13. Blir hvalen slept opp i fjæren, må det vises stor forsiktighet for å unngå forurensning av kjøttet. Innvoller som ikke kan nyttes, må straks fjernes fra arbeidsstedet. Kjøttet må kun legges på et løst underlag (rister) som kan holdes rent til enhver tid.

§ 14. Foregår opparbeidingen på flenseplan, skal dette være rengjort og ha passende helling så vann, blod etc. kan renne bort. Kjøttet må ikke komme i berøring med flenseplanet, men skjæres ut i passende store stykker som lempes direkte opp i bærer og transporteres til kjøleskur. I kjøleskuret skal det nyttes rister eller annen tilsvarende anordning slik at kjøttet kan plasseres i lag med rikelig tilgang av luft. Kjøttet må ikke legges på golvet. Alle rister av tre skal straks etter bruken grundig rengjøres.

Kap. V. Transport av kjøtt til pakker.

§ 15. Førres kjøtt fra båt, flenseplan eller fjære samfengt til pakker, må det utvises den største forsiktighet under transporten så intet blir forurenset. Renskrubbede bord skal benyttes for å holde kjøttet klar av bunn og sider i lasterommet. Ved lasting og lossing må helt rene kasser, kurver og lignende benyttes. Kjøttet må ikke lempes opp på tilfeldige kaier, men føres til godkjente pakkerplasser. Transporteres kjøttet i småbåt fra fjære til båt, skal kjøttet enten legges i rene kasser eller på ren presenning i småbåten.

Kap. VI. Kvalitetskrav ved levering fra fanger.

§ 16. Ved levering fra fanger skal kjøttet være friskt og fritt for spekk, tykke hinner, løse eller store sener, fettklumper, innmat og den hvite hinne mellom spekklaget og kjøttet.

Kap. VII. Arbeidslokaler m. v.

§ 17. Til pakking og tilvirking av kjøtt av hval må bare brukes arbeidsrom, som er sanitære, forsynt med tilstrekkelig lys og med

1 juni. innlagt ferskvann under trykk, eller som har tilgang til rent sjøvann for bruk av kraftig pumpe og spyleslanger. Kontrollen har rett til å påse at dette overholdes. Om nødvendig kan det tas prøver av vannet. Viser prøvene at vannet er urent, kan anlegget nektes å fortsette virksomheten inntil forholdet er bragt i forskriftsmessig stand.

For at et anlegg skal anses sanitært må golv, vegger og tak i arbeidsrommet være av slikt materiale at de er lette å holde rene og fri for dårlig lukt. Det samme gjelder for arbeidsredskaper.

§ 18. Under alt arbeid med hval må den strengeste renslighet gjennomføres. Arbeidsrom og redskaper skal hver dag omhyggelig rengjøres etter endt arbeid. Avfall og skrap skal øyeblikkelig fjernes fra alle steder hvor kjøtt av hval tilvirkes, oppbevares og pakkes. Personer som er beskjeftiget med tilvirkning og pakking av kjøtt, skal utvise den største renslighet med hensyn til seg selv og sine klær. Røyking og spyting i rom hvor tilvirkning og pakking foregår, er forbudt.

Kap. VIII. Mottaking, renskjæring m. v.

§ 19. Hvalkjøtt skal ved mottakelse, veiling, sortering og pakking behandles med forsiktighet slik at det ikke utsettes for infeksjon og kvalitetsforringelse.

§ 20. Renskjæringen skal foregå på dertil innredede bord. Det renskårne kjøtt legges om nødvendig på rister og må være vel avkjølet før det pakkes i sendingskassen.

§ 21. Ved tilvirkningen benyttes følgende sorteringer:

1. Hvalbiff.
2. Småkjøtt.
3. Tungekjøtt.
4. Dyrefôr eller avfallskjøtt.

Med hvalbiff forstås kjøtt med minst ca. 50 cm² tverrsnitt som er skåret ut av rygg- og sidemuskulaturen på hvalen og som er renskåret for alle hinner, spekklag, brusk og brede gjennomgående sener. Senetråder må bare forekomme i ytterst begrenset grad. Biffstykkene skal i størst mulig utstrekning skjæres langs med trevlene i kjøttet. Synlig fett må ikke forekomme i hvalbiff.

Med småkjøtt forstås utskåret kjøtt som ikke har størrelse av biff.

Med tungekjøtt forstås det ensartede lyse kjøtt som er utskåret fra tungeroten til tungespissen. Tungekjøtt tillates bare anvendt til fabrikkvare.

Med dyrefôr eller avfallskjøtt forstås det øvrige kjøtt av hvalen.

§ 22. Hvalkontrollen kan nekte omsatt til folkemat hvalkjøtt 1 juni av dårlig kvalitet.

Kap. IX. Pakking av ferskt og iset hvalkjøtt.

§ 23. Ved pakking av hvalkjøtt til folkemat for innenlands omsetning i fersk tilstand skal nyttes rene, nye og lyse standard halvkasser eller annen emballasje som måtte bli godkjent av Industridepartementets Fangstkontor. I kassene brukes ren finknust is når forsendelsen antas å vare utover 24 timer og annet kjølemiddel ikke er anvendt. Under kasselokket brukes et ark pergament- eller pergaloïdpapir.

§ 24. Hvis isede kasser ikke sendes med det samme de er pakket, må de enten oppbevares på et så kjølig sted at isen ikke smelter, eller det må ved pakkingen benyttes ekstra bunnis og kassene påfylles ren is straks før avsendelsen. Lokket skal først spikres på umiddelbart før levering til transportmiddel.

Kap. X. Frosset hvalkjøtt — tilvirking, pakking, frysing og lagring.

§ 25. Til frysing må bare nyttes kvalitetskjøtt behandlet i samsvarende med disse forskrifter. Kjøttet skal fryses snarest mulig etter pakkingen.

§ 26. Frysing skal foregå på en sådan måte at kjøttet ikke kommer i direkte kontakt med frysevæske eller fryseapparat.

§ 27. Kjøttet bør være gjennomfrosset innen 72 timer. Ved frysing i ½-kasser bør kjøttet være nedkjølet til lufttemperatur eller derunder før pakkingen.

§ 28. Hvalkjøtt skal fryses og lagres i særskilte rom. Dyrefôr av hval skal holdes helt atskilt i egne tirer.

Ved innstuvning plikter fryseriet å påse at kolliene staves minst 5–10 cm fra golv, vegg og fryseapparat. Kjøttet bør holdes lagret i en temperatur av $\div 10^{\circ}$ C eller kaldere, og hvis lagring finner sted utover 3 måneder $\div 15^{\circ}$ C eller kaldere.

Kap. XI. Emballasjetyper og merking av emballasje.

§ 29. Emballasje som brukes til hvalkjøtt skal merkes med:

- 1) Pakkerens registermerke.
- 2) Kjøttsort, jfr. § 21.
- 3) Fakturavekt.
- 4) Ved frosset hvalkjøtt frysedato.

All merking skal skje ved metallsjabloner, gummistempler eller svimerker.

1 juni.

Kap. XII. Transport av ferskt og frosset hvalkjøtt.

§ 30. Hvalkjøttkasser og hvalkjøtt i annen emballasje må alltid håndteres med den største aktsomhet. Slings og kroker må ikke anvendes, og varen må ikke styrtes på vogn, tralle eller oppstuvet la. Kasser med iset hvalkjøtt må ikke settes på ende.

Kap. XIII. Kontrollen.

§ 31. Hvalkontrollen har under sitt arbeid adgang til alle steder hvor hvalkjøtt tilvirkes eller lagres. Kontrollen har rett til å åpne emballasje som inneholder hvalkjøtt og utta kontrollprøver.

§ 32. Sending av hvalkjøtt som ikke er behandlet, pakket, frosset eller transportert på forskriftsmessig måte, kan stoppes av kontrollen når denne anser mangelen for vesentlig.

§ 33. Hvalkjøtt som ikke kan brukes til folkemat eller til dyrefôr, skal så vidt mulig søkes nyttet på annen måte.

Kap. XIV. Forbud mot omsetning innenlands og eksport av forskjellig slags hvalkjøtt.

§ 34. Hvalkjøtt av andre sorteringer enn biff og småkjøtt, jfr. § 21, må ikke eksporteres.

§ 35. Det er forbudt å eksportere hvalkjøtt som ikke er forskriftsmessig frosset.

§ 36. Det er forbudt å omsette til folkemat hvalkjøtt som etter hvalkjøttkontrollens skjønn ikke kan anses for å være sunn og frisk vare eller som måtte ha en kvalitetsmessig lyte i smak av den art at kjøttet ikke kan betegnes som en etter kontrollørens skjønn velegnet handelsvare.

§ 37. Hvalkjøtt som skal brukes til folkemat skal ved avsendelsen være slik at det kan påregnes å være skikket til folkemat når det kommer fram til bestemmelsesstedet.

Kap. XV. Dispensasjonsbestemmelser m. v.

§ 38. Industridepartementet kan gi utfyllende bestemmelser og dispensere fra disse forskrifter.

§ 39. Et avtrykk av disse forskrifter skal være lagt fram på et iøynefallende sted i ethvert rom hvor hvalkjøtt pakkes, tilvirkes eller fryses.

10 juni.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved meddelelse at departementet har godkjent de av Nesna herredstyre i møte 28 april 1948 fastsatte vedtekter for bruk av

§ 55 i jordloven overfor innabygdsboende eiere av jordbruk 10 juni i Nesna herred, Nordland fylke.

Vedtektene lyder slik:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innabygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede må skje under tilbørlig hensyn til jordas beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om brukets drift, sammenlignet med hva det antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet, må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å bringe jorda i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en rimelig frist, hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

12 juni. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Med heimel i § 44 i jaktlova frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert fastsett fylgjande føresegn for Vest-Agder fylke:

1. Tiur, røy, orrhane, orrhøne, jerpe og hare skal vera freda for jakt og fangst. Like eins skal ryper vera freda med det unnataket at det i herada Øvre Sirdal, Tonstad, Fjotland, Eiken og Aseral skal vera tillate jakt på ryper frå og med 15 september til utgangen av februar og tillate å bruka snaror til fangst av ryper frå og med 15 oktober til utgangen av februar.
2. Denne føresegna gjeld til so lenge, men ikkje lenger enn til og med 15 mars 1950.
3. Brot på føresegna vert straffa.

15 juni. **Skrivelse fra Industridepartementet.**

Ved kongelig resolusjon av 28 mai 1948 er det bestemt:

Det bestemmes i medhold av § 11 i lov av 24 mai 1929 om tilsyn med elektriske anlegg at elektriske gjerdeapparater skal være underkastet teknisk kontroll i samsvar med nevnte lovbestemmelse.

I medhold av § 11 punkt 2 i ovennevnte lov fastsetter departementet følgende gebyrer som gjeldende inntil videre for kontroll med elektriske gjerdeapparater:

Prøvegebyr kr. 20 pr. apparat.

Omsetningsgebyr 0,25 % av verdien basert på bruttodetaljutsalgspris.

Trykningsgebyr kr. 2 pr. år.

I henhold til ovennevnte lovs § 2 oppheves de ved Arbeidsdepartementets brev av 9 oktober 1942 fastsatte «Forskrifter for apparater til mating av elektriske gjerdet».

15 juni. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Med heimel i § 22 i lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette gjeve løyve til å nytte gift til fangst av rovdyr i Samnanger herad i Hordaland fylke.

Gifta må ikkje leggjast ut fyre 1 november og må samlast inn innan 1 mai kvart år.

Løyvet gjeld til solenge.

15 juni. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at bygningsforskriftene av 6 oktober 1928 endres slik:

Kap. I. Grunnmur.

15 juni.

Bygningslovens §§ 60, 64, 68, 79, 81, 105 og 114.

§ 1.

1. Grunnmur og bærende konstruksjoner i kjeller skal oppføres av ikke brennbare materialer og med dimensjoner som bygningsrådet finner forsvarlig i hvert enkelt tilfelle, for så vidt det ikke er gitt spesielle bestemmelser i de følgende punkter.
2. Grunnmuren skal såframt grunnen ikke består av frostbestandig fjell, føres ned til frostfri dybde. I bygninger bestemt til varig opphold for mennesker må grunnmur alltid føres under kjeller-golv, tilstrekkelig dypt for drenering, selv om grunnen består av fjell.
3. Grunnmur som støter direkte mot det omgivende terreng må ikke oppføres av teglstein.
4. Om bruk av betongstein til grunnmur se § 25.
5. Grunnmur av betong uten armering for bygninger bestemt til varig opphold for mennesker skal tilfredsstillende følgende krav:
 - a. Grunnmuren skal ha tykkelse av minst 30 cm. Brukes sparestein skal tykkelsen være minst 40 cm. Hvor bygningsrådet finner det nødvendig på grunn av de klimatiske forhold eller av andre grunner, kan det påby større veggtykkelse.
 - b. Bygningsrådet kan tillate at grunnmur av betong uten armering med særskilt varmeisolasjon, godkjent av rådet, utføres med mindre dimensjoner enn foran nevnt, når det påses at den har den fornødne styrke, dog minst 20 cm.
 - c. For betongens utførelse gjelder Norsk Standard 428: Regler for utførelse av arbeider i betong uten armering.
6. Grunnmur av armert betong skal være minst 15 cm tykk og utføres i samsvar med Norsk Standard 427: Regler for utførelse av arbeider i armert betong.
7. «Ålesundsmur» kan kun brukes med bygningsrådets samtykke og må utføres i samsvar med de bestemmelser som er fastsatt i § 33.
8. I bygninger til varig opphold for mennesker med kjeller skal grunnmuren isoleres forsvarlig mot fuktighet og videre mot kulde i den utstrekning bygningsrådet finner det nødvendig.

Kap. III. Vegger av teglstein.

§ 12 gis følgende tillegg:

Vegger av teglstein skal yte den beskyttelse mot kulde og fuktighet som bygningsrådet, etter stedets klimatiske forhold og brukens art, i hvert enkelt tilfelle finner betryggende. Dog må i bygninger

15 juni. bestemt til varig opphold for mennesker, alle yttervegger yte minst samme beskyttelse mot kulde og fuktighet som 35 cm, 1½ steins, kompakt vegg, jfr. § 3, 1, b, pusset på begge sider.

De murtykkelser som er nevnt i dette kapitel, kan frivikes, når det foreligger statiske beregninger som godtgjør at de spenninger som er angitt i § 127 punkt 2 ikke overskrides. Det skal i så fall for alle bærende teglstensvegger og pilarer utarbeides statiske beregninger og tegninger, hvorav det skal framgå belastningsantakelser, opptredende spenninger og dimensjoner samt den stein- og mørtelkvalitet som skal nyttes. Yttervegg av teglstein må dog ikke gjøres tynnere enn 1 stein.

Kap. IV. Vegger av kalksandstein eller andre kunststeiner.

§ 17.

1. Til vegger og pilarer av kunststein som ikke omfattes av kap. III og V, må kun benyttes stein og forband som er godkjent av bygningsrådet. Før tillatelse gis skal det foreligge uttalelse fra godkjent materialprøveanstalt om steinens fasthet, varbestandighet, varmeisolasjonsevne, vannabsorpsjon og frostbestandighet.
2. Yttervegger skal utføres, eventuelt isoleres, på en slik måte at de gir den beskyttelse mot kulde og fuktighet som bygningsrådet etter stedets klimatiske forhold og benyttelsens art, i hvert enkelt tilfelle finner betryggende. Dog må veggen minst yte samme beskyttelse mot kulde og fuktighet som vegg nevnt i § 3, 1, b, pusset på begge sider.
3. Bygningsrådet skal sende meddelelse om godkjenning til vedkommende departement.

Kap. V. Vegger av betonghulstein og kompakt betongstein.

§ 18. I bygninger som oppføres av kompakt betongstein eller betonghulstein må kun benyttes stein, blokktyper og forband som bygningsrådet finner forsvarlig for vedkommende byggedistrikt, etter at steinen eller blokktypen først har vært forelagt og er godkjent av departementet.

§ 19.

1. Yttervegger av kompakt betongstein og betonghulstein skal ha en minstetykkelse av 20 cm i bygninger som er bestemt til varig opphold for mennesker.
2. Ytterveggene må utføres slik at man får minst 10 cm opplegg for plater av armert betong og 10 cm opplegg for trebjelker

og bjelker av armert betong, isolasjon ikke medregnet. Den til- 15 juni.
latte spenning må ikke overskrides.

3. Vegger av den tykkelse som er nevnt under punkt 1, kan brukes i bygninger på inntil 2 etasjer. Når veggen avstives for hver etasje ved at det støpes godkjent, armert betongdekke som forankres i veggen, kan vegger av nevnte tykkelse brukes i bygninger på inntil 3 etasjer under forutsetning av at de tillatte spenninger ikke overskrides. Vegghøyden mellom de nevnte etasjer må ikke under noen omstendigheter være større enn 15 ganger veggtykkelse. Etasjehøyden regnes fra overkant golv til overkant golv. Strekkspenninger tillates ikke i slike vegger.

§ 20.

1. Hvor bjelkelaget ikke utføres av armert betong, må det støpes en kompakt, fortløpende betongramme av minst 10 cm høyde og 15 cm bredde og armert med innlegg av minst to 13 mm rundjern. Slike rammer må isoleres betryggende mot kulde og fuktighet og etasjeskillere må solid forankres til dem.

2. Hvor de ovennevnte bærere anordnes må veggens hulrom ved bjelkelaget fylles med et varmeisolerende, kornet, ikke hygroskopisk, materiale til 10 cm over bjelkenes overkant, for å hindre kondensering av luftens fuktighet. Bygningsrådet kan fritta fra denne forholdsregel, hvor det finnes ubetenkelig, eller godkjenne annen utførelse, hvor dette finnes betryggende.

3. Bygningsrådet kan påby at det støpes forankringsrammer under takstoler og på gavlskrånninger.

§ 21. Hvor de bærende og avstivende konstruksjoner i en bygning utføres av armert betong eller liknende, kan de utfyllende vegger utføres av betonghulstein eller kompakt betongstein med 20 cm tykkelse.

§ 22. Bærende mellomvegger av kompakt betongstein eller betonghulstein skal som regel ikke ha mindre tykkelse enn for yttervegger bestemt. Tykkelsen kan dog tillates redusert til 15 cm, når de tillatte spenninger ikke overskrides og høyden ikke er mer enn 15 ganger tykkelsen.

§ 23.

1. De foranstående bestemmelser om veggtykkelser gjelder kun for bygninger som har alminnelig forekommende dimensjoner i rommene og hvor veggene ikke i større utstrekning enn ved alminnelig forekommende beboelseshus er gjennombrutt av vindus- og døråpninger.

2. I andre tilfelle må det ved statiske beregninger påvises at de tillatte spenninger ikke overskrides.

15 juni. § 24. Ved beregning av veggtykkelsen medregnes ikke pussen,

§ 25. Betonghulstein av minst 25 cm tykkelse og med minste-tykkelse av 24 mm i yttervangen tillates brukt til alminnelig grunnmur (jfr. dog § 18), forutsatt at de tillatte spenninger ikke overskrides. Den del av ytterflaten som støter til terreng, skal gis god fugetetning og etter overslemming med sementvelling, smøres på vanlig måte. Sådanne grunnmur må oppføres på betongsåle, hvis dimensjoner avpasses etter grunnforholdene. Disse må godkjennes av bygningsmyndighetene.

§ 26. Yttervegger av kompakt betongstein eller betonghulstein i bygninger som er bestemt til varig opphold for mennesker, skal utvendig forsynes med værbestandig puss som beskytter mot fuktighet.

§ 27. Panel må festes til veggen på en måte som godkjennes av bygningsrådet, slik at veggen ikke skades.

§ 28.

1. Til vegger av kompakt betongstein eller betonghulstein må det bare anvendes stein som er laget av sement og sand som fyller de krav som er gitt i Norsk Standard 428, §§ 5 og 6.

2. Blandingsforholdet må ikke være magrere enn 1 del sement : 5 deler sand. Sådanne stein skal ha en trykkfasthet på minst 50 kg pr. cm² bruttoflate, 4 uker etter at steinen er framstilt. I byggerket må trykkspenningene på veggen ikke overstige 5 kg pr. cm², med mindre det påvises at steinen har en høyere trykkfasthet enn foran nevnt. Ikke under noen omstendigheter må dog trykkspenninger tillates høyere enn $\frac{1}{10}$ av den midlere bruddfasthet, målt 4 uker etter steinens framstilling, jfr. § 127, 6.

3. Kun ubeskadiget stein må brukes og tilvirkning på byggestedet må mest mulig unngås. Steinen må ikke brukes før 4 uker etter framstillingen. Oppmuringen må skje i sementmørtel i blandingsforhold 1 del sement : 3 deler sand som er fri for småstein. Det må påses at mørtelen ikke faller ned i hulrommene og tilstopper disse. Mørtelen kan tilsettes litt kalk. Oppmuring eller pussing må ikke tillates i frostvær eller med materialer som er frosset. Steinen må være fuktig under oppmuring.

Kap. VI. Vegger av betong uten armering.

§ 29. Vegger av betong uten armering kan brukes i samme utstrekning som fastsatt for vegger av betongstein.

§ 30. Vegger av betong uten armering skal utføres i samsvar med Norsk Standard 428: Regler for utførelse av arbeid i betong uten armering.

§ 31. I bygninger som er bestemt til varig opphold for menne- 15 juni.
sker, skal ytterveggene ha en tykkelse av minst 20 cm og være iso-
lert eller utført med hulrom på en slik måte at de gir den beskyt-
telse mot kulde og fuktighet som bygningsrådet etter stedets kli-
matiske forhold og benyttelsens art i hvert enkelt tilfelle finner be-
tryggende. I bygninger (bestemt som ovennevnt til beboelse) må dog
yttervegger yte minst samme beskyttelse mot kulde og fuktighet
som vegger nevnt i § 3, 1 b, pusset på begge sider. Den ovennevnte
minstetykkelse kan bare brukes i den utstrekning det er tillatt etter
Norsk Standard 428.

§ 32. Yttervegger av betong uten armering skal i bygninger som
er bestemt til varig opphold for mennesker forsynes utvendig med
værbestandig puss som beskytter mot fuktighet. Bygningsrådet kan
dog gi unntak herfra for «forsatsbetong» eller liknende som an-
vendes til fasadeutstyr, når denne betongs blandingsforhold ikke
er magrere enn 1 del sement : 3 deler sand.

§ 33.

1. «Ålesundsmur» (kompakt murvegg av naturstein (bruddstein)
murt i sementmørtel mot forskalling på en side), kan kun an-
vendes med bygningsrådets samtykke og med minst samme
veggtykkelse som fastsatt for teglsteinsvegger. Det må kun an-
vendes bruddstein av faste bergarter som lett kan bearbeides
med hammer, og som har gode naturlige liggeflater. Det må
ikke anvendes magrere mørtel enn 1 del sement : 4 deler sand
(uten pukkstein eller singel). Mørtelen kan tilsettes så meget
kalk at den blir passe smidig.
2. Anvendes «Ålesundsmur» som yttervegg i bygning som er be-
stemt til varig opphold for mennesker, skal veggen isoleres slik
at den yter minst samme beskyttelse mot kulde som vegger
nevnt i § 3, 1 b.
3. Yttervegger av «Ålesundsmur» hvor forskallingen anbringes ut-
vendig, skal i bygninger som er bestemt til varig opphold for
mennesker, utvendig forsynes med værbestandig puss som be-
skytter mot fuktighet. Dette gjelder ikke støpte vegger som
utvendig er forsynt med eller bekledd med hoggen naturstein
(råkop). Denne må fuges med fet sementmørtel.

Kap. VII. Armerte betongkonstruksjoner.

§ 34. For konstruksjon av armert betong gjelder Norsk Stan-
dard 427: Regler for utførelse av arbeider i armert betong.

§ 35.

1. a. I bygninger som er bestemt til varig opphold for mennesker
skal yttervegger av armert betong ha en tykkelse av minst

15 juni. 15 cm og være isolert på en slik måte at de gir den beskyttelse mot kulde og fuktighet som bygningsrådet etter stedets klimatiske forhold og benyttelsens art, i hvert enkelt tilfelle finner betryggende. Dog må veggen yte minst samme varme-motstand som en 15 cm betongvegg isolert med 3 cm ekspandert kork.

Med bygningsrådets samtykke kan dog yttervegger med enkel armering i bygninger på ikke værharde steder, utføres med en tykkelse av minst 12 cm.

b. Veggene skal utvendig forsynes med værbestandig puss som beskytter mot fuktighet. Bygningsrådet kan dog gjøre unntak fra denne bestemmelse.

2. Bærende mellomvegger samt yttervegger i bygninger som ikke er bestemt til varig opphold for mennesker, skal ha en tykkelse av minst 10 cm.

§ 36. De ovennevnte minimumstykker kan bare tillates hvis de etter beregning i samsvar med Norsk Standard 427 viser seg å være tilstrekkelige.

Kap. VIII. Vegger av tre.

§ 37 gis følgende tillegg:

7. I bygninger bestemt til varig opphold for mennesker, med yttervegger av tre, kan bygningsrådet kreve den isolasjon mot kulde og fuktighet som rådet etter stedets klimatiske forhold og brukens art i hvert enkelt tilfelle finner betryggende.

Kap. XXII. Tillatelig påkjenning.

§ 127. Bygningsmaterialer.

Punkt 2. Teglstensmurverk.

Tillatelig trykkspenning:

Lettbrent stein (150 kg/cm^2) i kalkmørtel 1 : 3	5 kg/cm^2
Alminnelig stein (225 kg/cm^2) i kalkmørtel 1 : 3	8 kg/cm^2
Alminnelig stein i kalksementmørtel 1 : 2 : 6	11 kg/cm^2
Hardbrent stein (klinker) i sementmørtel 1 : 3	15 kg/cm^2
Beste klinker i sementmørtel 1 : 3	20 kg/cm^2

Punkt 6 gis følgende tilføyelse:

For lettbrent stein og alminnelig stein gjelder følgende:

De foran i punkt 2 anførte verdier for den tillatte trykkspenning gjelder ikke for vegger, hvis minste tverrmål er mindre enn $\frac{1}{3}$ av den frie høyde. I så fall må spenningen reduseres således at det for vegger hvis tykkelse er $\frac{1}{15}$ av den frie høyde

kun må regnes med $\frac{3}{4}$ av de foran anførte tillatte trykkspen- 15 juni.
ninger. For mellomliggende verdier regnes en tilsvarende re-
duksjon.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

16 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., lov av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, lov av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, jfr. § 27 i lov av 13 mars 1936 om politiet, stadfester Justisdepartementet med noen endringer vedtak av S a n d a r herredstyre, Vestfold fylke, i møter 28 januar 1946 og 13 august 1947 om ny politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder slik:

Kapitel I. Om orden på offentlig område.

§ 1. Ved offentlig område forstås i denne vedtekt enhver gate, veg, plass, anlegg, leirplass, strand, brygge, bru, idrettsplass, travbane, park eller annet sted som er alminnelig beferdet eller bestemt for alminnelig ferdsel.

§ 2. På offentlig område må folk ikke stimle sammen eller lage opplop. Det må ikke foregå slagsmål, skrik, rop, høyroset sang eller annen larmende eller fornærmelig atferd. Musikk, dans, spill eller lek må ikke finne sted så den offentlige orden forstyrres, ferdsla hemmes eller vegfarende forulempes.

Det er forbudt å spille kort eller fortære rusdrikk på eller i umiddelbar nærhet av offentlig område.

§ 3. De som ferdes på fortau, gate eller veg må ikke gå eller stille seg i klynge slik at de hindrer eller hemmer ferdsla. Enhver er pliktig til straks å rette seg etter de pålegg, tegn eller signaler som politiet gir for å opprettholde orden og regulere ferdsla.

§ 4. Folketog, prosesjoner, sportsstevner og friluftsmøter skal i forveien anmeldes til politiet, som kan forby opptog når det er nødvendig av hensyn til den offentlige orden.

§ 5. Politiet kan på offentlig område forby vandrende eller kjørende reklame eller utdeling av skrifter, opprop, annonser, reklame og lignende, som fryktes å gi anledning til uorden.

§ 6. På eller utover offentlig område er det forbudt:

- å skyte med gevær eller annet skytevåpen.
- å bære ladd skytevåpen uten særlig hjemmel.
- å skyte med bue, spretttert og lignende.

- 15 juni. d) å kaste stein, kasteball, snøball, søle og lignende.
 e) å vise seg maskert eller i drakt som er egnet til å framkalle forstyrrelse av den offentlige orden.

§ 7. Uten politiets løyve er det forbudt på eller over offentlig område å brenne av fyrverkerisaker, eller salutere med krutt eller annet eksplosivt stoff. Ved mineringsarbeider skal de vegfarende varsles i god tid med høye varskorop og — hvis kjøretrafikken må stanses — med røde signalflegg eller rød lykt. Gravning i alminnelig trafikert veg må på forhånd anmeldes til politiet. Etter mørkets frambrudd skal det være tendt lykt ved alle avsperringer på alminnelig trafikert veg.

§ 8. Politiet kan helt eller delvis forby at der drives ski- eller skøyteløping, aking med kjelke eller spark på eller over offentlige områder hvor det kan være til hinder for ferdsla. Det er forbudt å ake med kjelke eller spark på fortau.

Kapitel II. Om dyr.

§ 9. Det er forbudt:

- a) å la hester eller andre dyr tjores så nær offentlig veg at de kan nå over veggroften og inn på vegen.
- b) å la hingster, olme okser eller andre farlige dyr gå løse på beite som støter til offentlig veg hvis der ikke er satt opp så høyt, tett og sterkt gjerde at dyrene ikke kan komme gjennom eller over.
- c) å la hester eller kreaturer gå løse på offentlig område uten tilsyn.
- d) å bruke hest, som har det med å bite, på offentlig veg uten at den er forsynt med munnkurv.

§ 10. Når hund viser seg å være bisk eller har for vane å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem, gjø mot dem eller forfølge dem, kan politiet pålegge eieren eller besitteren å holde hunden forsvarlig forsynt med munnkurv eller bundet. Blir senere mennesker eller dyr forulempet av hunden, kan politiet forlange den avlivet.

§ 11. Ingen må hisse hund på noen eller la være å holde sin hund tilbake når den går løs på noen mens han ser på. Det er forbudt på offentlig område:

- a) å la tisper ferdes ute i løpetiden.
- b) å la hunder løpe ute i tiden fra 15 mai til 15 september uten å være ledsaget av voksen person.
- c) å la hunder løpe ute den øvrige del av året i tiden fra kl. 23 til kl. 6, når de ikke ledsages av noen.

- d) å la hunder være ute når de forstyrrer den offentlige ro og 16 juni.
orden ved å gjør, ule, hyle eller lignende.
e) å erte hunder eller hisse dem sammen.

Hvis bestemmelsene foran i punkt a, b, c eller d blir brutt, kan politiet fange hunden og selge den eller drepe den, hvis ikke eieren innen 3 dager etter kunngjøring i avis har hentet dyret og betalt det som oppbringelsen har kostet.

Kapitel III. Om offentlige innretninger og anlegg.

§ 12. Det er forbudt å flytte eller fjerne, skjære eller risse i, male eller tegne på eller på annen måte skade eller skjemme innretninger som er tenkt til offentlig nytte eller pryde. Det samme gjelder for del av hus, plankeverk, gjerde, port eller lignende som støter til offentlig område. Plakater, som er lovlig satt opp, må ikke skades eller fjernes av uvedkommende.

Plakater må ikke festes med klister.

§ 13. Det er forbudt å skade trær som står på eller ved offentlig område ved å brette grener eller kvister, rive av eller skjære i barken eller lignende, eller fjerne eller skade de innretninger som er satt til å verne trærne. Det er også forbudt å fjerne eller skade frukter, blomster eller planter som finnes i offentlige anlegg. I offentlige anlegg kan en bare gå i de gangene som er bestemt til det.

§ 14. På kirkegård eller på kirkens grunn må det ikke lekes eller gjøres noe annet som ikke høver der.

Ingen må trenge inn på kirkegård til de tider da inngangen holdes stengt, eller på kirkegård gå utenfor de gangene som er bestemt til det, gå over innhegninger, skade trær eller planter eller på noen annen måte skade eller skjemme anlegget.

Papir, visne blomster og avfall må bare legges på steder som er bestemt til det eller fjernes fra kirkegård.

Mindre barn må ikke ferdes på kirkegård uten i følge med og under oppsikt av voksne.

Det er forbudt å ta med løse hunder på kirkegård.

Kapitel IV. Om renslighet m. v.

§ 15. Vagner og sleder som brukes til kjøring av gjødsel, søppel, avfall eller annen urenslighet, jord, sand, steinkol, koks, kalk og lignende på offentlig område, skal være tette, så det ikke spilles noe under kjøringa.

§ 16. Det er forbudt å legge eller kaste papir, avfall, åtsler eller lignende på eller i umiddelbar nærhet av offentlig område uten-

16 juni. for særskilt anvist sted. Heller ikke må noen på offentlig område kaste eller legge fra seg glass, potteskår, fruktskall, spiker eller lignende som kan være til ulempe eller fare for ferdsla.

§ 17. Avfall, søppel, snø eller is fra innkjørsel, gårdsplass, tomt eller hage må ikke kastes ut på offentlig veg eller fortau.

Snø og is fra takras har huseieren plikt til straks å fjerne fra offentlig veg eller fortau.

Kapitel V. Om erverv på offentlig område.

§ 18. Den som søker erverv på offentlig område ved å tilby publikum sin tjeneste, skal ha løyve av politiet. Politiet kan gi ham et skilt eller merke som tegn på at løyve er gitt.

Formannskapet gir de nødvendige bestemmelser og regler for den virksomhet som denne paragraf handler om og fastsetter avgifter, alt etter forslag av politiet.

Kapitel VI. Om offentlige forestillinger, sammenkomster og lignende.

§ 19. Uten løyve av politiet må ingen holde konserter, opplesninger, dramatiske forestillinger, skuespill, profesjonelle sportsstevner eller andre offentlige forestillinger eller forevisninger som lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4 handler om, eller oppsette eller drive skytebane, ringkasting eller lignende, eller som næring holde dans, karusell eller lignende.

§ 20. Sammenkomst med dans må ikke holdes uten løyve av politiet, hvis der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning (jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932).

§ 21. Den som akter å gi eller bringe istand forestillinger eller sammenkomster som nevnt i §§ 19 og 20, skal god tid i forveien sende søknad til politiet.

Intet lokale må brukes med mindre det er godkjent av politiet som betryggende for deltakernes sikkerhet. Politiet avgjør hvor mange kan få adgang til lokalet. Politiet bestemmer samtidig hvorvidt det skal være politioppsyn til stede. Avgiften for politioppsynet kan kreves betalt før løyve blir gitt (jfr. lov nr. 3 av 13 mars 1936 § 27).

§ 22. Adgang til å holde sportsstevner, offentlige fester og lignende hvor det betales inngangspenger, kan gjøres betinget av at det betales for politioppsyn.

§ 23. Enhver som gir eller arrangerer noen offentlig sammenkomst eller forestilling, skal rette seg etter de ordrer politiet gir

til opprettholdelse av ro og orden og publikums sikkerhet og sørge 16 juni.
for at intet uanstendig vises eller skjer.

Politi og brannvesen har adgang til alle offentlige forestillinger og sammenkomster. Politiet og brannfunksjonærene skal anvises passende plasser i så stort antall som politiet og brannsjefen finner nødvendig. Politiet kan avbryte de i §§ 19 og 20 nevnte forestillinger og sammenkomster når det anses nødvendig for å opprettholde ro og orden og de tilstedeværende ikke retter seg etter de påbud politiet har gitt.

Offentlige forestillinger eller sammenkomster skal ikke finne sted mellom kl. 24 og 8. Det er overlatt til politiet ved enkelt høve å påby tidligere lukning, gi løyve til senere lukning eller åpne tidligere.

Holdes forestilling eller sammenkomst uten løyve, kan politiet straks avbryte den og holde vedkommende arrangør ansvarlig. De tilstedeværende plikter etter politiets anmodning straks å fjerne seg.

§ 24. Alle som kommer til offentlig forestilling, sammenkomst eller lignende, skal oppføre seg sømmelig og ordentlig og ikke hindre eller bryte forestillingen eller forstyrre andre besøkende ved støy, langvarig bifalls- eller mishagsytringer eller lignende. Berusede personer skal nektes adgang.

§ 25. Av alle forestillinger og sammenkomster som er nevnt i § 19 skal det oppkreves følgende avgift til kommunen:

- a) Restauranter hvor det danses fra kr. 3 til kr. 20 pr. dansedag.
- b) Skytebane, karusell, ringkasting og lignende fra kr. 2 til kr. 50 pr. dag.
- c) Konserter, skuespill, danseoppvisning og lignende 2 pst. av bruttoinntekten.
- d) Revyer, kabareter, varieteer, sirkusforestillinger og lignende 5 pst. av bruttoinntekten.

Innenfor de i a og b angitte spillerom fastsetter politiet avgiftens størrelse i hvert enkelt tilfelle.

Finner noen tilstelling, som ifølge foranstående bestemmelse er avgiftspliktig, sted i veldedig øyemed eller av amatører, kan politiet fritta for avgift.

Avgiften av de under a og b nevnte tilstellinger betales forskuddsvis for så lang tid som politiet bestemmer. For de under c og d nevnte forestillinger betales avgiften umiddelbart etter forestillingens slutt.

Politiet kan bestemme at avgiften deponeres på forhånd eller at det stilles betryggende sikkerhet for betaling av den.

Politiet kan tilbakekalle det meddelte løyve til å drive virksomhet som i a og b omhandlet, når avgiften ikke betales i rett tid eller

16 juni. løyvet blir misbrukt eller utøveren ikke lengere anses skikket til å drive virksomheten.

§ 26. Ved billettsalg til alle offentlige forestillinger eller sammenkomster som det betales avgift av til kommunen, kan politiet påby at det skal brukes billett bøker eller sammenhengende billetter med nummer etter hverandre. Politiet kan på forhånd gjennomgå og i tilfelle stemple billettene. Bruttosummen av billettsalget føres for hver forestilling inn i en bok, som politiet må ha godkjent. Avgiften betales til politiet og tilstilles herredskassereren en gang om måneden.

Kapitel VII. Om barn.

§ 27. Barn under 14 år, som på egen hånd streifer om på offentlig område, etter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober til 31 mars) eller etter kl. 22 i sommerhalvåret, kan politiet bringe hjem. Foreldre og foresatte har å sørge for at barn er under tilsyn så de ikke hindrer ferdsla på offentlig område.

§ 28. Barn under 14 år har ikke adgang til offentlige sammenkomster med dans uten i følge med foreldre eller foresatte.

§ 29. Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig område, kan av politiet fratas røykesakene. Det er forbudt å kjøpe tobakk til barn under 15 år eller overlate dem tobakk som gave, lån, bytte eller som godtgjørelse. Det er forbudt å selge tobakk til barn under 15 år med mindre de medbringer datert skriftlig rekvisisjon fra foreldre eller foresatte, hvor mengden er oppgitt.

Kapitel VIII. Alminnelige bestemmelser.

§ 30. Hvis noen lar være å utføre noe som ifølge denne vedtekt påhviler ham, kan politiet la det utføre eller på annen måte sørge for at forsømmelsen ikke volder skade eller ulempe. Det som dette koster, må den betale som har voldt forsømmelsen.

§ 31. Overtredelse av denne vedtekt eller bestemmelser utferdiget med hjemmel i denne, straffes etter straffelovens § 339, 2 for så vidt ikke en strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

§ 32. Denne vedtekt trer i kraft 1 — en — måned etter at den er stadfestet av Justisdepartementet. Fra samme tid oppheves politivedtekten for herredet som er stadfestet ved Kronprinsregentens resolusjon av 17 november 1900.

16 juni. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfester Justisdeparte-

mentet herved vedtak av Oslo bystyre i møte 28 november 1947 om 16 juni.
slik endring av 1. punktum under avsnitt A i § 3 i vedtekten
om offentlige forestillinger for Oslo:

Konserter, opplesninger og kunstneriske danseoppvisninger: Tilreisende utlendinger (herunder også innbefattet utlending sammen med innlending) 4 % av bruttoinntekten.

Endringen er gjort gjeldende fra 15 august 1947.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

16 juni.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at den ved kongelig resolusjon av 27 juni 1930 fastsatte totalfredning av mår ikke skal være til hinder for at mår kan felles i Vest-Agder fylke i tiden fra og med 1 januar til og med 31 januar.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

16 juni.

I medhold av § 20 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v., jfr. kongelig resolusjon av 7 november 1947 fastsettes følgende forandringer i de i kongelig resolusjon av 8 august 1947 fastsatte avgifter for bruken av Sandnes offentlig godkjente slaktehus, idet det blir å betale for:

Slakting av svin kr. 2,00

Innhengingsavgift for slakt:

For storfe » 1,50

» småfe (kalv og sau) » 0,50

Disse bestemmelser trer i kraft 1 juli 1948.

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

17 juni.

I medhold av kongelig resolusjon av 21 april 1939, jfr. § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18 juni 1938, har Fiskeridepartementet i dag bestemt:

Det er forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell, herunder pir, som ilandbringes på kyststrekningen Svenskegrensen—Stad med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Makrellag S/L Kristiansand S.

Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrellag S/L kan dispensere fra forbudet.

Forbudet trer i kraft 1 juli 1948 og gjelder inntil videre, dog ikke utover 30 september 1948.

17 juni. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 1 i bygningsloven av 22 februar 1924 og § 65 i brannloven av 15 august 1908 bestemmer departementet i samsvar med vedtak av Lårdal herredstyre i møte 4 mai 1948 at bygnings- og brannloven skal gjøres gjeldende for et område av Lårdal herred, Telemark fylke, innenfor disse grensene:

Punkt nr. 1. ved sørsida av Dalen brygge. Grenselina går derifrå over vegen til Eidsborg vestafor huset Lien, der punkt 2 står, grenselina går vidare 40 meter ovanfor riksvegen (Dalenvegen) nordover til T. Taraldlien sitt hus, der punkt 3 står. Derifrå går grenselina oppunder fjellveggen og likeeins nordover heilt til 25 meter nordanfor bedehuset Eben-Ezer, der punkt 4 står. Der gjer lina ein rett vinkel og går ned til Tokke-elva, der punkt 5 står. Grenselina fylgjer så Tokke-elva ned til Dalsbru, og vidare langs Tokke-elva heilt fram til om lag 50 meter sør for Hotell Dalen, der punkt 6 står. Der går grenselina i rett vinkel i austleg retning til sunnanfor Abø sitt hus, der punkt 7 står. Grenselina går vidare i same retning til ein liten fjordarm av Bandak, der punkt 8 står, går i same retning over fjordarmen, der punkt 9 står. Grenselina går derifrå på lag i rett vinkel og fylgjer vidare fjorden (strandina) utetter (sørover) til utgangspunktet ved Dalen brygge.

Grensene er tegnet inn på et kart som beror i departementet.

19 juni. **Fiskeregler for Oslo, Bærum, Asker og Nittedal kommuner.**

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet 19 juni 1948 fastsatt disse regler for innlandsfisket i Oslo, Bærum, Asker og Nittedal kommuner med unntak av lakse- og sjøarefisket:

1. Alt fiske i vatn, tjern, elver og bekker hvor det forekommer aure, er forbudt fra og med 15 september til og med 31 oktober.

Fra denne bestemmelse gjelder disse unntak:

- a) Nevnte fredningstid gjelder ikke fiske etter gjedde.
- b) Fiske med bunden redskap etter røye på dennes vanlige gyteplasser er tillatt fra og med 15 oktober.
- c) Fiske etter sik med jagegarn i elve- og bekkeosene er tillatt fra og med 25 oktober. (Jfr. punkt 3, 2. ledd, litr. d og punkt 4, 2. ledd.)

2. Til enhver tid er det forbudt å bruke disse redskaper og fangstmåter:

- a) Lyster eller annet redskap med spiss eller krok som ikke er beregnet på å slukes av fisken. Fiske med pilk etter åbor, røye og gjedde rammes ikke av dette forbud.

- b) Oter.
- c) Line og bakke.
- d) Not.
- e) Jagegarn til aurefiske.

19 juni.

- f) Fiskemåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys.

Dette gjelder likevel ikke bruk av kunstig lys i ruser til fangst av åbor eller mort samt bruk av selvlysende krokredskaper.

3. Til enhver tid er det forbudt å bruke bunden redskap med mindre maskevidde enn 39 mm regnet fra knutes til knutes midtpunkt i våt stand, i vatn hvor det forekommer aure og/eller gjedde, men ikke røye, og bunden redskap med mindre maskevidde enn 32 mm beregnet på samme måte, i vatn hvor det forekommer aure og røye.

Fra denne bestemmelse er unntatt:

- a) Håv som hjelperedskap.
- b) Ruser til fangst av åbor og mort.
- c) Garn til fangst av åbor i tiden fra og med 1 juni til og med 31 juli.
- d) Det under punkt 1 litr. c, og punkt 4, 2. ledd nevnte fiske med jagegarn etter sik. Til dette fiske er det forbudt å bruke mindre maskevidde enn 45 mm målt på den foran nevnte måte.

4. Det er til enhver tid forbudt å fiske med bundne eller faststående redskaper i elver og bekker og i vatn og tjern nærmere elve- eller bekkeos enn 100 meter.

Fiske med jagegarn etter sik er likevel tillatt i elve- eller bekkeos fra og med 25 oktober til og med 15 desember. (Jfr. punkt 1, litr. c, og punkt 3, 2. ledd litr. d.)

5. Aure fanget på krok i elv eller bekk og som er mindre enn 20 cm regnet fra snutespissen til enden av halefinnens midterste stråler, og aure fanget på samme måte i vatn eller tjern og som er mindre enn 25 cm målt på ovennevnte måte, skal straks — så vidt mulig uskadd — settes ut i vatnet igjen. Gjedde som er fanget på krok og er av mindre lengde enn 35 cm beregnet på nevnte måte, skal også straks — og så vidt mulig uskadd — settes i vatnet igjen.

6. Ovennevnte bestemmelser gjelder ikke vassdrag i Nittedal herred så langt fisk går opp fra Øyeren.

7. Brudd på disse regler er straffbart.

8. Disse regler trer i kraft 15 juli 1948.

Fra samme tid oppheves fiskeregler for Aker herred av 29 september 1873.

18 juni. **Lov om endringer i forsorgslovgivningen.**

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 juni 1948 sålydende:

§ 1. I lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 skal betegnelsen «fattig-» i alle ord som er sammensatt med dette uttrykk (fattigvesen, fattigstyre, fattighjelp m. v.) endres til «forsorgs-».

Det samme gjelder i

lov om behandling av forsømte barn av 6 juni 1896 nr. 1,

lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898,

lov om jordmødre av 19 desember 1898 nr. 2,

lov angående særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900,

lov om løsgjengeri, betleri og drukkenskap av 31 mai 1900 nr. 5,

lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903,

lov av 17 mai 1904 om tillegg til lov om Fattigvæsenet av 19 mai 1900,

lov om tilsyn med pleiebørn av 29 april 1905, nr. 2,

lov av 25 juni 1909 om tillegg til lov om jordmødre av 19 desember 1898,

lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 nr. 1,

lov om forsorg for barn av 10 april 1915 nr. 2,

lov om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre av 10 april 1915 nr. 3,

lov om foreldre og ektebarn av 10 april 1915 nr. 6,

lov om døve, blinde og åndssvake barns undervisning av 4 juni 1915 nr. 1,

lov om opphevelse av magistratsembedene m. v. av 9 mars 1917,

lov om adoption av 2 april 1917 nr. 1,

lov av 5 juni 1925 nr. 3 om forandringer i og tillegg til lov av 17 august 1848 om sinnssykes behandling og forpleining,

lov om lagers rettigheter og plikter av 29 april 1927 nr. 1,

lov om edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige av 26 februar 1932 nr. 1,

lov om vanføre av 19 juni 1936 nr. 1,

midlertidig lov om hjelp til blinde og vanføre av 16 juli 1936 nr. 3,

lov om folkeskulen på landet av 16 juli 1936 nr. 8,

lov om folkeskolen i kjøpstædene av 16 juli 1936 nr. 9,

lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938 nr. 1,

lov om kommunestyre på landet av 10 juni 1938 nr. 5,

lov om kommunestyre i byene av 10 juni 1938 nr. 6,

lov om betaling for kreftsykes sykehusopphold av 20 mai 1939 nr. 7, 18 juni. samt i alle lovbestemmelser for øvrig som inneholder slike ord- Nr. 1. sammensetninger.

§ 2. Lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 20 2. og 3. ledd skal heretter lyde:

Hvert annet år uttrer halvparten av de valgte. For øvrig gjelder for dem kommunallovgivningens bestemmelser om ombudstid og gjenvalg for herreds- og bystyremedlemmer.

Forsorgsstyret velger innen sin midte formann og nestformann hver gang for ett år. Velges den under c nevnte tjenestemann, må valget godkjennes av Kongen, eller den han bemyndiger. Den som har vært formann fire år etter hinannen kan unndra seg gjenvalg for det kommende år.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Funksjonstiden for samtlige valgte medlemmer av forsorgsstyrene opphører med utgangen av 1948, idet det med virkning fra nevnte tid skal holdes nytt valg. Etter ett år uttrer etter loddtrekning halvparten av de valgte, eller en mer enn halvparten om tallet ikke er delelig med to.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om forlenget gyldighet av midlertidig 18 juni. lov av 19 juli 1946 om avståing av bruksrett til Nr. 2. husrom.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 juni 1948 sålydende:

Midlertidig lov av 19 juli 1946 om avståing av bruksrett til husrom m. v. gis fortsatt gyldighet inntil videre, dog ikke utover 31 desember 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

18 juni. Lov om endring i lov om tømmermåling av 22
Nr. 3. juni 1928.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 juni 1948 sålydende:

I.

I lov om tømmermåling av 22 juni 1928 skal § 5 lyde slik:

Denne lovs bestemmelser gjelder ikke for tømmer som etter forholdene selges umålt så som krabbas, bunn- og spilltømmer m. v.

For spesialtømmer og for tømmer som innkjøpes til mindre lokale sagbruk og liknende treforedlingsanlegg, kan departementet gjøre nærmere unntagelser fra lovens bestemmelser.

Departementet kan bestemme at også tømmer som kjøpes på rot, kubb og annet skogsvirke samt tømmer fra egen skog til foredling ved egen bedrift til salg skal være underlagt loven i den utstrekning departementet fastsetter.

Departementet kan treffe bestemmelse om kubikktabeller, prisforholdstall eller prisforholdstabeller, om tømmerets inndeling i klasser samt fastsette nærmere regler og instruks for tømmermåling og kontroll av tømmermåling — alt etter at vedkommende tømmermålingsforening eller andre interesserte er gitt anledning til å uttale seg.

II.

Lovens overskrift blir endret til lov om tømmermåling m. v.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

18 juni. Lov om endring i lov om aldersgrenser for
Nr. 4. fastlønt militært befall av 6 juni 1930 med tilleggslover av 19 mai 1933, 17 mars 1938 og 15 mars 1940.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 3 juni 1948 sålydende:

I.

18 juni.

§ 2, første ledd, i lov av 6 juni 1930 om aldersgrenser for fastlønt militært befall skal lyde:

Nr. 4.

§ 2. Som aldersgrense gjelder:

65 år for generaler og admiraler, garnisonerende stabsoffiserer, musikkøyntanter som tjenestgjør som musikkinstruktører ved divisjonsmusikkkorpserne, divisjons- og våpenskrivere, befallsskoleutdannede løyntanter i Generalstaben, andre befallsskoleutdannede løyntanter ved administrasjon som det ikke nedenfor er fastsatt lavere aldersgrense for, vollmestre, arsenalloyntanter, skriver ved Sanitetskorpsets stab, korpsintendant ved Hærens våpentekniske korps og befallsskoleutdannede kapteiner ved Hærens våpentekniske korps stab.

II.

Denne lov gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østeren

Lov om endringer i lov om syketrygd av 6 juni 1930.

18 juni.
Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 juni 1948 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om syketrygd av 6 juni 1930 skal lyde:

§ 18, punkt 13:

Opphold i fødehem for medlem i 2.—6. inntekstklasse ytes inntil 8 uker, og for medlem i klasse 1 samt for medlems hustru inntil 15 dager.

§ 47. Lønn til de i § 45 nevnte tjenestemenn fastsettes som i § 44 for forretningsførere bestemt.

Kapitel XVIII, overskriften skal lyde:

Særtrygd for sjømenn på norske skip i utenriks fart og for offentlige tjenestemenn m. v. utenfor Norge.

18 juni. § 111 (ny).

Nr. 5. 1. Norske statsborgere eller personer med fast bopel i Norge som er tilsatt i norsk offentlig tjeneste utenfor riket er trygdepliktige etter reglene i dette kapitel. Vedkommende departement avgjør i tvilstilfelle hvilke personer som er trygdepliktige.

Departementet kan bestemme at personer som nevnt i første ledd under opphold i utlandet skal være trygdet etter reglene i dette kapitel selv om de ikke er tilsatt i norsk offentlig tjeneste.

2. Trygden gir ikke sykepenger, oppholdsbidrag eller familiepen-
ger. Barselpenger gis etter reglene i § 14, jfr. § 103.

Departementet kan fastsette maksimalsatser for refusjon av utgifter til sykebehandling.

3. Premien for arbeidstakere fordeles på medlemmet og arbeidsgiveren. Fordelingsforholdet fastsettes av Kongen. For arbeidstaker med årlig lønn over en grense fastsatt av Kongen, skal medlemmets del ikke overstige $\frac{9}{10}$ av premien. For andre arbeidstakere skal medlemmets del ikke overstige $\frac{7}{10}$ av premien. Medlem som ikke er arbeidstaker betaler hele premien selv.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1948.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

18 juni. Lov um høve til å drive visse handverk utan å
Nr. 6. fylle vilkåri etter handverkslovi frå 25 juli
1913.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 12 juni 1948 som lyder so:

Millombels lov frå 22 mars 1946 um høve til å drive visse handverk utan å fylle vilkåri etter handverkslovi frå 25 juli 1913 skal halda fram å gjelda til 31 desember 1950.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov om midlertidig endring i lov om fangst av hval av 16 juni 1939. 18 juni.
Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 juni 1948 sålydende:

I.

I lov om fangst av hval av 16 juni 1939 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 2, første ledd:

Fangst av hval med flytende kokeri kan bare foretas med tillatelse av Kongen.

§ 17, første ledd:

Det er forbudt å bringe i land i Norge hval eller deler av hval som ikke er fanget av en ekspedisjon som har fått tillatelse av Kongen til å fange hval i henhold til § 2, første ledd, eller av en konsesjonshaver i henhold til § 2, annet og tredje ledd, eller som ikke er unntatt fra bestemmelsen om konsesjon i henhold til § 2, fjerde ledd, eller fanget etter særskilt tillatelse av vedkommende regjeringsdepartement i henhold til § 13.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1951.

Fra lovens ikrafttreden oppheves lov av 13 juli 1945 om endring av lov om fangst av hval av 16 juni 1939.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Lov inneholdende særregler om skatteligningen for 1948—49 i Kristiansund og visse distrikter i Nord-Troms og Finnmark. 18 juni.
Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 juni 1948 sålydende:

§ 1. Personer, selskaper og skattepliktige innretninger som på grunn av de ekstraordinære forhold under krigssituasjonen i Norge har flyttet sitt bosted, kontor eller styrets sete fra Kristiansund, Loppa, Hasvik, Sørøysund, Måsøy, Kjelvik, Lebesby, Gamvik eller

18 juni. Berlevåg, skal ved ligningen for 1948—49 anses bosatt eller hjemme-
 Nr. 8. hørende i det av disse distrikter som de flyttet fra, såfram de etter skattelovenes bestemmelser om skattestedet var å regne som bosatt eller hjemmehørende der 1 januar 1944 — for Kristiansunds vedkommende 8 april 1940.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for personer som 1 januar i ligningsåret bodde i eget hus i oppholdsdistriktet.

§ 2. Stønad (dagpenger) utbetalt i medfør av stønadsregler for evakuerte av 31 desember 1945 skattlegges ikke som inntekt ved ligningen for 1948—49.

§ 3. Vedkommende departement eller den som departementet gir fullmakt, kan fastsette slike særfor skrifter som forholdene gjør nødvendig, om gjennomføringen av skatteligningen og innfordringen av de skatter som blir utlignet for 1948—49 i distriktene i Finnmark fylke og i herredene Kvænangen, Skjervøy, Nordreisa, Kåfjord, Storfjord og Lyngen i Troms.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

18 juni. Midlertidig lov om erstatning til norske sjømenn
 Nr. 9. som ble tatt til fange eller internert av fienden under tjeneste på fremmede skip m. v. under krigen 1940—45.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 12 juni 1948 sålydende:

§ 1. Norske sjømenn som etter 9 april 1940 under tjeneste på fremmede skip ble tatt til fange eller internert av fienden, kan ytes erstatning etter bestemmelsene i denne lov.

Ytelser etter loven er billighetserstatninger, og bestemmelsene gir ikke grunnlag for rettskrav mot det offentlige.

§ 2. Erstatning ytes ikke:

a) dersom tjenestegjøringen var i strid med sjømannens norske arbeidsplikt eller hans plikter for øvrig som norsk sjømann under krigen,

- b) dersom sjømannen før, under eller etter fangenskapet eller 18 juni.
 interneringen har vist unasjonal holdning eller annet grovt mis- Nr. 9.
 lig forhold som gjør ham uverdigg til å nyte fangenskerstat-
 ning,
- c) dersom sjømannen for fangenskaps- eller interneringstiden har
 fått utbetalt hyre eller annen godtgjøring som overstiger eller
 svarer til den erstatning han ville ha oppnådd etter bestem-
 melsene i denne lov.

§ 3. Erstatningen beregnes på grunnlag av den grunnhyre som
 sjømannen i henhold til sine kvalifikasjoner antas å ville ha oppe-
 båret etter norske bestemmelser hvis han hadde gjort tjeneste på
 skip under norsk flagg i det tidsrom hvori han var i fangenskap
 eller internering.

Erstatningen beregnes fra fangenskapets eller interneringens
 begynnelse inntil sjømannen igjen kom i lønnet arbeid, dog ikke ut-
 over 2 måneder etter fangenskapets eller interneringens opphør.

Erstatning kan ikke ytes utover kr. 25 000.

§ 4. Før erstatning utbetales, skal fradrag foretas

- 1) for stønad som under krigen er blitt utbetalt sjømannens familie
 eller pårørende i Norge, og som statskassen etter gjeldende be-
 stemmelser om oppgjør for familietrekk, vil måtte dekke,
- 2) for stønad som er utbetalt av det offentlige til sjømannen under
 fangenskapet eller interneringen. Vedkommende departement
 kan fastsette at stønaden ikke skal gå til fradrag i erstat-
 ningen hvis stønaden ikke overstiger rimelig tilskudd til livs-
 opphold,
- 3) for skatter etter de regler som har vært gjeldende under krigen
 for norske sjømenn ombord i skip som den norske stat hadde
 rådighet over.

§ 5. Hvis sjømannen er avgått ved døden under eller etter
 fangenskapet eller interneringen, kan erstatning etter denne lov ut-
 betales til hans arvinger og andre rettsetterfølgere, hvis særlige for-
 hold gjør dette rimelig.

§ 6. Enhver som søker erstatning etter denne lov plikter å
 skaffe til veie alle opplysninger som trenges for å bedømme søknaden.

Har en søker forsettlig eller grovt uaktsomt meddelt uriktige
 opplysninger, eller unnlatt å gi opplysninger av betydning, eller med-
 virket hertil, skal han nektes ytelse etter denne lov, og kan på-
 legges å tilbakebetale mottatte beløp.

§ 7. I denne lov forstås ved:

- 1) norsk sjømann: sjømann med norsk statsborgerskap som
 vesentlig har gjort tjeneste på norske skip, eller sjømann som i

18 juni. minst 5 år før 9 april 1940, har vært fast bosatt i Norge og
 Nr. 9. som har utført tjeneste som nevnt,

2) tjenestegjøring på fremmede skip: tjeneste i hvilken som helst egenskap ombord på allierte handelsfartøyer eller nøytrale handelsfartøyer i alliert fart. Likestillet hermed er midlertidig opphold i land etter sådan tjeneste når denne er opphørt på grunn av skipets forlis eller på grunn av sykdom eller annet forhold som ikke kan legges sjømannen til last,

3) grunnhyre: den til enhver tid gjeldende grunnhyre i hyreoverenskomstene mellom The Norwegian Shipping and Trade Mission og sjømannsorganisasjonene.

§ 8. Utgiftene til erstatning etter denne lov utredes av statskassen.

§ 9. Vedtak om hvorvidt og med hvilket beløp erstatning skal ytes etter denne lov, treffes av vedkommende departement hvis ikke annet blir bestemt av Kongen.

Vedkommende departement kan oppnevne en nemnd bestående av representanter for sjømannsorganisasjonene og staten, med oppdrag å avgi innstilling til departementet om de enkelte saker.

Søknad om erstatning etter denne lov må være kommet inn til departementet innen 1 desember 1948. Søknader som kommer inn etter fristens utløp, kan ikke innvilges med mindre forsinkelsen ikke kan tilregnes søkeren, eller andre særlige omstendigheter gjør det rimelig.

§ 10. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1949.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

18 juni. **Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen av apotekenes omsetning.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 13 mai 1948 gjort dette vedtaket:

Den som har fått bevilling til å drive et ikke salgbart apotek, enten i henhold til lov av 4 august 1909 med senere tilleggslover eller med plikt til å underkaste seg en ny apoteklovs bestemmelser,

eller som frivillig har underkastet seg bestemmelsene om avgift, 18 juni. skal for budsjettåret 1 juli 1948—30 juni 1949 svare avgift til statskassen av sin omsetning etter nedenstående regler:

§ 1.

1. De første kr. 50 000 av omsetningen er fri for avgift.
2. Fra restsummen trekkes 25 % for salg av alminnelige handelsvarer m. m.
3. Av den omsetning som blir igjen svares disse avgifter:

Av 1ste	kr. 5 000 (eller del derav)		1 %
» 2net	» 5 000 (— » —)		2 %
» 3dje	» 5 000 (— » —)		3 %
» 4de	» 5 000 (— » —)		4 %
» 5te	» 5 000 (— » —)		5 %
» 6te	» 5 000 (— » —)		6 %
» 7de	» 5 000 (— » —)		7 %
» omsetning over dette			8 %

De avgifter som er utregnet på denne måte, skal økes for apotek med omsetning:

Over kr. 75 000 til og med kr. 100 000	med		15 %
» » 100 000 — » — » 150 000	»		30 %
» » 150 000 — » — » 200 000	»		45 %
» » 200 000 med			60 %

Avgift av omsetning ved filialapotek og vanlig medisinsalg skal regnes ut særskilt fra hovedapoteket.

Omsetning ved håndkjøpsutsalg skal regnes med i hovedapotekets omsetning.

§ 2. Man regner som omsetning ved apotek alle summer som er kommet inn ved salg av varer, enten disse bare kan selges fra apotek eller ikke, men etter disse fradrag:

1. Summer som er kommet inn for varer som er solgt til andre apotek.
2. Summer som er kommet inn for insulin som apotekerne selger uten fortjeneste.
3. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke den vanlige omsetningsskatt til staten.
4. Summer som apoteket har krevd opp til å dekke krigstilleggsavgiften til statskassen på drikkebrennevin og vin.

§ 3. Den som etter avtale med staten om avløsning av salgbart apotek etter avløsningen driver apoteket som personlig privilegium, svarer avgift i samhøve med det som er fastsatt om dette i avtalen og etter de avgiftsbestemmelser som gjaldt på avløsningstiden.

18 juni. § 4. Departementet kan etter søknad helt eller delvis ettergi avgiften, hvis det faller særlig trykkende for vedkommende å betale den.

§ 5. Avgiftsbeløp på mindre enn kr. 10 blir ikke å oppkreve.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

18 juni. **Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 13 mai 1948 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1 juli 1948—30 juni 1949 skal av brennevin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisinaldispenserende læger og veterinærer, og for reseptblanketter som utleveres læger og veterinærer, svares følgende avgifter til statskassen:

På brennevin kr. 0,20 pr. liter

På reseptblanketter » 0,20 » blankett

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 18 juni 1948.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

18 juni. **Kongelig resolusjon.**

§ 1. Fra 1 juli 1948 går over til kjøpstaden Larvik nedennevnte to områder av Hedrum herred:

1. Et område øst for kjøpstadens nåværende grenser som ligger mellom disse og følgende nye grenselinjer: Grensen går fra bysten nr. 21 i nord-nordøst retning ca. 60 m til toppen av «Døvefjellet» og herfra i øst-nordøst retning ca. 500 m til toppen av «Doktorfjellet». Herfra i mer østlig retning ca. 1200 m til et punkt ved Lågen beliggende ca. 450 m nordenfor uthusbygningen på Yttersø. Videre går grensen i samme retning til

Lagens midtlinje som grenser mellom Hedrum og Tjølling og 18 juni følger midtlinjen i sørlig retning til den nåværende bygrense sønnenfor Gloppe bru.

2. Et område vest for kjøpstadens nåværende grenser som ligger mellom disse og følgende nye grenselinjer: Fra sammenstøtspunktet mellom Larvik bygrense og herredsgrensen Brunlanes—Hedrum i Farriselveen rett ut for bysten nr. 9 følger grensen delet mellom Brunlanes og Hedrum midt i Farriselveen til Farrisdammen i en lengde av 230 m og videre langs samme dele i Farrisvannet til et punkt 745 m nord for Farrisdammen og videre i nordøstlig retning over vannet 500 m til et punkt midt i innløpet til Farriskilen. Herfra går grensen i rett linje i sørøstlig retning 805 m til bysten nr. 15 på «Utsikten».

(De i beskrivelsen anførte navn refererer seg til kart over Larvik i 1 : 5 000 opptatt av ingeniør Dahls oppmåling i 1921.)

§ 2. De nye grenselinjer på land skal på statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen. Justisdepartementet bestemmer når forretningen skal holdes og fastsetter salærene for de oppnevnte grensemerkingsmenn.

§ 3. De områder som etter § 1 føres over til kjøpstaden Larvik skal fra 1 juli 1948 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under kjøpstaden. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1948 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdene.

§ 4. De personer som ved overføringen bor på byutvidelsesområdene, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om stemmerett anses som bosatt i Larvik fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte områder.

§ 5. De som 1 juli 1948 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel på byutvidelsesområdene, skal ha rett til å fortsette sin næring i Larvik mot å melde seg for politimesteren i Larvik innen 1 september 1948.

De som 1 juli 1948 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på nevnte områder skal ha rett til på disse å fortsette sin næring uten å ha håndverksbrev mot å melde seg for politimesteren i Larvik innen 1 september 1948.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 6. De personer som 1 januar 1948 hadde bopel på de områder som etter § 1 føres over til kjøpstaden Larvik anses ved skatteklikningen for budsjettåret 1 juli 1948 til 30 juni 1949 med omsyn til skatteplikt som bosatt i kjøpstaden.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidede bykommune og

18 juni. av statsskatt for budsjettåret 1 juli 1948 til 30 juni 1949 skal foregå ved likningsmyndighetene i Larvik og etter de regler som gjelder for Larvik i medhold av skattelovgivningen for byene.

§ 7. De personer som 1 juli 1948 har hjemstavn i Hedrum anses å ha hjemstavn i Larvik for så vidt de hadde eller — i tilfelle av fravær — senest har hatt fast bopel i et av byutvidelsesområdene og de er flyttet til disse områder før 1 juli 1947.

§ 8. Bygninger på byutvidelsesområdene nyter ikke godt av det nedslag av brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdene bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 9. På byutvidelsesområdene skal det inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 10. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Hedrum og Larvik prestegjeld som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 11. Avgjørelse om det økonomiske oppgjør mellom Larvik og Hedrum — bortsett fra eventuell erstatning for overtagelse av Hedrum kommunes elektriske kraftledninger m. m. i overføringsområdet — treffes ved skjønn.

Skjønnsnemnda skal bestå av 3 personer hvorav Justisdepartementet oppnevner formannen med varamann og fylkesmannen i Vestfold oppnevner de to øvrige medlemmer med varamenn. Skjønnets medlemmer skal bo utenfor de interesserte kommuner. Skjønnsnemndas avgjørelse, som er endelig, treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for betalingen av det eventuelle skjønnsbeløp.

Justisdepartementet gir nærmere regler for avholdelse av skjønnet.

Omkostningene ved skjønnet fastsettes av Justisdepartementet og bæres av Larvik kommune.

Hvis det ikke kommer i stand noe minnelig oppgjør mellom Hedrum og Larvik i anledning av byens overtagelse av Hedrum kommunes elektriske kraftledninger med tilhørende nødvendige anlegg i byutvidelsesområdet i øst blir erstatningsbeløpet med endelig virkning å fastsette av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet. Omkostningene bæres av Larvik kommune.

§ 12. Denne resolusjon trer i kraft straks.

